

8 Cur rosa suavius olent, quibus umbilicus asper, quam quibus laevis? An quod suavius olent, quae modum coëscuta sunt suae naturae. Rosa autem, spinosa natura est: ergo suavissimè ideo olent, quod magis secundum naturam constiterunt.

9 Cur odores è proximo minus suasuetam suffimentorum, quam florum spirant? An quod portio terrena vnà cum odore se defert, quae ut in proximo mista vim habet, sic in longinquo prona defertur, ac decidit. Hinc etiam flores contusit suum amittunt odorem.

10 Vtrum odoris natura fumus sit, an aer, an vapor? Haec enim inter se differunt, quia alterum ab igne, alterum & sine igne effici potest. Et vtrum à sensu aliquid in res odoratas proficiscatur, an ab illis in sensum, quod aera proximum moueat. At si ab illis aliquid delibaretur, minora certè ob eam rem reddi oporteret: nunc autem quae odoratissima sunt, haec porissimum eadem videmus edurare.

11 Cur aromata cinere suffita acriter olent, quam igne? An quod in cinerem minus concoqui odor potest, itaque plenior est: multum ergo partis quoque terrena respiratur, fumusque redditur. At ignis terrenum properè illud rapit: itaque odor purior, ac sincerior sine vlllo fumo ad sensum denenit. Vnde etiam fit, ut florestriti hebetius oleant: partem enim terrenam ut contritus mouere potest, sic lentus calor absumere non potest.

12 Cur omnia odorata tam semina quam plantae, vrinam citre possint? An quod calida & tenuia sunt: tale autem quoddam vrina eiat. Celeriter enim calor inditus ille extenuat: nec odor ipse aliqua corpulentia concretus est. Nam & quae non bene olent, velut allia, vi sui caloris vrinam mouent, vel potius vim resoluendi, liquefaciendique obtinent. Calida vero semina, quae bene olent, ideo sunt, quod odor omnino calore efficitur: foetida sanè inconcocta sunt. Nec solum calida, verum etiam plenè esse concocta debent, quae pro uocatura vrinam sint, ut vnà descendendo humores possint extenuare.

13 Cur vnum dilutum olere ocys definit, quam merum? An quod dilutum imbecillius merito est: quod autem imbecillius est, ocys à quocunque mutatur, quam quod validus. Tum etiam vinum dilutum facilius affici potest, quam merum. Quod autem affici facilius potest, id & recipi à quouis, & recipere quoduis facilius potest. Ita fit ut merum odorum, dilutum inodorum fit.

A ἢ διὰ τί ἡδον ὄζει ἤδη ῥόδων ἢ ὁ ἀμφαι-
 λος ἀρχὸς ὄζει, ἢ ὧν λείος; ἢ ὅτι μᾶλλον ὄ-
 ζει ἡδύ, ὅτι τὴν φύσιν ἀπέλιπε τὴν αὐτῆς
 ἀκρωτῶδες δὲ φύσιν τὸ ῥόδον ὄζει. διὸ μᾶλλον
 ἔχον τὰ κτ' φύσιν, ἢ διστα ὄζει. Ἐ διὰ τί αἱ
 ὀσμῆ ἐγγύθεν ἢ πον δυνάσεις, καὶ θυμιαμά-
 των καὶ αἰθῶν; ἢ ὅτι πλησίον μᾶλλον σωμαπο-
 φέρεται τὸ γῶδες ὥστε κεραινὸν μῦρον, ἀδενε-
 σέρον ποιεῖ τὴν δυνάμιν; εἰς δὲ τὰ παρῖον
 κρεταφέρεται ἢ ὀσμῆ. διὰ ταῦτα δὲ καὶ τει-
 φθέντα τὰ αἰθῆ, δὴ πλείον τὴν ὀσμῆν.

B Πότερον αἱ ὀσμῆ, κεραινός, ἢ ἀήρ, ἢ ἀτμίς;
 διαφέρει γδ, εἰ τὸ μῦρον, ὑπὸ τῆ πυρρός, τὸ δὲ, καὶ
 αἶου τοῦ πυ γίνεται. καὶ πότερον δὴ τῆς ἀ-
 δήσας π' παρὸς κείναι, ἢ ἀπ' κείναιον παρὸς
 τὴν ἀδυσιν ἀφικνεῖται, αἰεῖ κινουῖ τὸν πλη-
 σίον ἀέρος; καὶ εἰ ἀπ' κείναιον διαρρέει, ἔδει
 ἔλαπτον κινεῖσθαι καὶ τοὶ τὰ δυνάσεις τὰ ὀσμ-
 ῆν μάλιστα διακρίνοντα. καὶ διὰ τί δρυμ-
 τερον ὄζει μᾶλλον ἤδη ἀρωματίων ὅτι τέφρας
 θυμιαμῶν, ἢ ὅτι τῆ πυρρός; ἢ διότι ἀπὸ
 πότερος ἢ ὀσμῆ ὅτι τ' τέφρας; διὸ καὶ πλεί-
 ὼν; πολὺ οὐ καὶ τῆ γῶδες σωμααδυσμα-
 ται, καὶ γίνεται κεραινός; τὸ δὲ πῦρ φθαίει κη-
 κῶν τὸ γῶδες αὐτῆ. ὥστε ἢ ὀσμῆ κεραινο-
 τέρως καὶ εἰλικρινῆς ἀφικνεῖται αἶου τῆ κερ-
 αινοῦ. διὸ καὶ τειδόμενα, ἢ πον δυνάσιν τὰ αἰθῆ.
 τὸ γδ γῶδες καὶ ἢ τειδόμενα κινεῖ καὶ ἢ βρα-
 δεῖα θερμότης οὐ φθαίρει. ἰβ διὰ τί δυνά-
 σιν οὐρητικῆ καὶ σπέρματος καὶ φυτῶν; ἢ ὅτι
 θερμὸς καὶ λεπτός; τὰ δὲ τοιαῦτα, οὐρητικῆ
 τὰ γδ λεπτῶν ἢ ἐνύστα θερμότης, καὶ ἢ
 ὀσμῆ οὐ σωματώδης ἐπέει καὶ τὰ μὴ δυνάσιν,
 ὅς σπέρμα, διὰ τὴν θερμότητα, οὐρητικῆ,
 μᾶλλον μῦρον τικτικῆ. θερμὸς δὲ τὰ δυνάσιν
 σπέρματος διότι ὅλας ἢ ὀσμῆ διὰ θερμότητα
 γίνεται. ἀλλὰ τὰ δυνάσιν, ἀπὸ πῶς ὄζει, δὲ δὲ
 μὴ μόνον θερμῆς, ἀλλὰ καὶ ὀσμητικῆ, εἰ
 ἔσται οὐρητικῆ, ὅπως συγκαπνόντα, λεπτῶν
 τὰ ἕρσ. γγ διὰ τί ποτε οἱ κεραινώδεις ἤδη
 οἶνον, δυνάσιν ἤδη ἀκράτων ὄζοισιν; ἢ ὅτι ὁ
 κεραινώδεις, ἀδενέστερος τῆ ἀκράτου ὄζει; τὸ
 ἢ ἀδενέστερον, ὑπὸ πῶν ἔξισται τῆ ἰσχυ-
 ρότερου. εἴτα ὁ κεραινώδεις, ἔσιν ὀσμητικῆ-
 ρος τῆ ἀκράτου. ὀσμητικῆ δὲ ὄζει, ὑπὸ ἀρ-
 ξα φθινιωῖ, καὶ ἐκλαβεῖν τῆ ἤδη μὴ σωμα-
 χῶντων. ὁ αἶου οὐκ ἀκράτος, ὀσμητικῆς ὄζει ὁ δὲ
 κεραινώδεις, ἀδενέσιν.

C εἰ Πότερον αἱ ὀσμῆ, κεραινός, ἢ ἀήρ, ἢ ἀτμίς;
 διαφέρει γδ, εἰ τὸ μῦρον, ὑπὸ τῆ πυρρός, τὸ δὲ, καὶ
 αἶου τοῦ πυ γίνεται. καὶ πότερον δὴ τῆς ἀ-
 δήσας π' παρὸς κείναι, ἢ ἀπ' κείναιον παρὸς
 τὴν ἀδυσιν ἀφικνεῖται, αἰεῖ κινουῖ τὸν πλη-
 σίον ἀέρος; καὶ εἰ ἀπ' κείναιον διαρρέει, ἔδει
 ἔλαπτον κινεῖσθαι καὶ τοὶ τὰ δυνάσεις τὰ ὀσμ-
 ῆν μάλιστα διακρίνοντα. καὶ διὰ τί δρυμ-
 τερον ὄζει μᾶλλον ἤδη ἀρωματίων ὅτι τέφρας
 θυμιαμῶν, ἢ ὅτι τῆ πυρρός; ἢ διότι ἀπὸ
 πότερος ἢ ὀσμῆ ὅτι τ' τέφρας; διὸ καὶ πλεί-
 ὼν; πολὺ οὐ καὶ τῆ γῶδες σωμααδυσμα-
 ται, καὶ γίνεται κεραινός; τὸ δὲ πῦρ φθαίει κη-
 κῶν τὸ γῶδες αὐτῆ. ὥστε ἢ ὀσμῆ κεραινο-
 τέρως καὶ εἰλικρινῆς ἀφικνεῖται αἶου τῆ κερ-
 αινοῦ. διὸ καὶ τειδόμενα, ἢ πον δυνάσιν τὰ αἰθῆ.
 τὸ γδ γῶδες καὶ ἢ τειδόμενα κινεῖ καὶ ἢ βρα-
 δεῖα θερμότης οὐ φθαίρει. ἰβ διὰ τί δυνά-
 σιν οὐρητικῆ καὶ σπέρματος καὶ φυτῶν; ἢ ὅτι
 θερμὸς καὶ λεπτός; τὰ δὲ τοιαῦτα, οὐρητικῆ
 τὰ γδ λεπτῶν ἢ ἐνύστα θερμότης, καὶ ἢ
 ὀσμῆ οὐ σωματώδης ἐπέει καὶ τὰ μὴ δυνάσιν,
 ὅς σπέρμα, διὰ τὴν θερμότητα, οὐρητικῆ,
 μᾶλλον μῦρον τικτικῆ. θερμὸς δὲ τὰ δυνάσιν
 σπέρματος διότι ὅλας ἢ ὀσμῆ διὰ θερμότητα
 γίνεται. ἀλλὰ τὰ δυνάσιν, ἀπὸ πῶς ὄζει, δὲ δὲ
 μὴ μόνον θερμῆς, ἀλλὰ καὶ ὀσμητικῆ, εἰ
 ἔσται οὐρητικῆ, ὅπως συγκαπνόντα, λεπτῶν
 τὰ ἕρσ. γγ διὰ τί ποτε οἱ κεραινώδεις ἤδη
 οἶνον, δυνάσιν ἤδη ἀκράτων ὄζοισιν; ἢ ὅτι ὁ
 κεραινώδεις, ἀδενέστερος τῆ ἀκράτου ὄζει; τὸ
 ἢ ἀδενέστερον, ὑπὸ πῶν ἔξισται τῆ ἰσχυ-
 ρότερου. εἴτα ὁ κεραινώδεις, ἔσιν ὀσμητικῆ-
 ρος τῆ ἀκράτου. ὀσμητικῆ δὲ ὄζει, ὑπὸ ἀρ-
 ξα φθινιωῖ, καὶ ἐκλαβεῖν τῆ ἤδη μὴ σωμα-
 χῶντων. ὁ αἶου οὐκ ἀκράτος, ὀσμητικῆς ὄζει ὁ δὲ
 κεραινώδεις, ἀδενέσιν.

D τέρως καὶ εἰλικρινῆς ἀφικνεῖται αἶου τῆ κερ-
 αινοῦ. διὸ καὶ τειδόμενα, ἢ πον δυνάσιν τὰ αἰθῆ.
 τὸ γδ γῶδες καὶ ἢ τειδόμενα κινεῖ καὶ ἢ βρα-
 δεῖα θερμότης οὐ φθαίρει. ἰβ διὰ τί δυνά-
 σιν οὐρητικῆ καὶ σπέρματος καὶ φυτῶν; ἢ ὅτι
 θερμὸς καὶ λεπτός; τὰ δὲ τοιαῦτα, οὐρητικῆ
 τὰ γδ λεπτῶν ἢ ἐνύστα θερμότης, καὶ ἢ
 ὀσμῆ οὐ σωματώδης ἐπέει καὶ τὰ μὴ δυνάσιν,
 ὅς σπέρμα, διὰ τὴν θερμότητα, οὐρητικῆ,
 μᾶλλον μῦρον τικτικῆ. θερμὸς δὲ τὰ δυνάσιν
 σπέρματος διότι ὅλας ἢ ὀσμῆ διὰ θερμότητα
 γίνεται. ἀλλὰ τὰ δυνάσιν, ἀπὸ πῶς ὄζει, δὲ δὲ
 μὴ μόνον θερμῆς, ἀλλὰ καὶ ὀσμητικῆ, εἰ
 ἔσται οὐρητικῆ, ὅπως συγκαπνόντα, λεπτῶν
 τὰ ἕρσ. γγ διὰ τί ποτε οἱ κεραινώδεις ἤδη
 οἶνον, δυνάσιν ἤδη ἀκράτων ὄζοισιν; ἢ ὅτι ὁ
 κεραινώδεις, ἀδενέστερος τῆ ἀκράτου ὄζει; τὸ
 ἢ ἀδενέστερον, ὑπὸ πῶν ἔξισται τῆ ἰσχυ-
 ρότερου. εἴτα ὁ κεραινώδεις, ἔσιν ὀσμητικῆ-
 ρος τῆ ἀκράτου. ὀσμητικῆ δὲ ὄζει, ὑπὸ ἀρ-
 ξα φθινιωῖ, καὶ ἐκλαβεῖν τῆ ἤδη μὴ σωμα-
 χῶντων. ὁ αἶου οὐκ ἀκράτος, ὀσμητικῆς ὄζει ὁ δὲ
 κεραινώδεις, ἀδενέσιν.

E ἢ ἀδενέστερον, ὑπὸ πῶν ἔξισται τῆ ἰσχυ-
 ρότερου. εἴτα ὁ κεραινώδεις, ἔσιν ὀσμητικῆ-
 ρος τῆ ἀκράτου. ὀσμητικῆ δὲ ὄζει, ὑπὸ ἀρ-
 ξα φθινιωῖ, καὶ ἐκλαβεῖν τῆ ἤδη μὴ σωμα-
 χῶντων. ὁ αἶου οὐκ ἀκράτος, ὀσμητικῆς ὄζει ὁ δὲ
 κεραινώδεις, ἀδενέσιν.